

„Izgága kislány voltam”

Kiss Blanka sikere az Európai Olimpiai Reménységek Versenyén

A londoni nyári olimpiai játékok versenyein ünnepelhettük a magyar sportolók győzelmeit, aranyérmeit. Kajakosaink hagyományosan arany-, ezüst-, és bronzérmekkel tértek haza. A következő nyári játékokra még kicsit várni kell, de reméljük 2016-ban Rio de Janeiro-ban kajak 200-on már Kiss Blankáért is szoríthatunk. Blankát az őszi szegedi siker után kérdeztük.

és maradtam a nevelő egyesületemnél. Adottak a feltételek arra, hogy a legjobbat hozzam ki magamból. Saját használatra kiváló minőségű versenyhajót kaptam, de jól felszerelt tornaterem, konditovábbá nagyon jól használható kajak ergométer is segítette felkészülésemet. Az idei évtől szakosztályunk saját tanmedencével is rendelkezik, ahol télen is kiváló körülmények között gyakorolhatom a kajakhoz szükséges speciális mozgásokat. Edzőink, Jutka néni (Dányi-Tóth Judit edző) és Misi bácsi (Gurgulits Mihály

– **Hogyan találtad meg magadnak pont a kajakot?**

– Elégé izgága kislány voltam, a görkorcsolya mindig a lábamon volt és mindenre felmástrom. Aztán 12 éves koromban beiratkoztam a Zoltek SE kajak szakosztályába, ahol szerencsémre 5-6 fős, hozzám hasonló korú lányokkal kerültem egy csapatba. Előtte lovagoltam, kézilabdáztam, táncoltam, teniszeztam, judóztam –, volt, hogy egyszerre négyféle edzésre jártam –, de mikor jöttek az eredmények a kajakban, szüleim javaslatára abbahagytam a többi sportágat.

– **Családod is ennyire „sportos”?**

– Családban mindig fontos szerepet játszott a sport, szüleim is aktívan sportolnak, mióta az eszemet tudom. Anyukám 26 éve a városi tekecsapat tagja, édesapám teniszezik a helyi tenisz klub csapatában. Pályaválasztásom során is a sportot, mint életmódot tartottam szem előtt és a tatai Eötvös József Gimnázium sport tagozatos osztályába jelentkeztem, melynek 10-es tanulója vagyok, itt elfogadják az edzőtáborok és versenyek miatti hiányzásaimat, amik a versenysport velejárói.

– **Az iskola Tatán van, de te mégis Nyergesújfalun jársz edzésekre. Miért nem Tatán folytattad a kajakozást?**

– Először úgy volt, hogy az iskolaváltással egyesületet is váltok és a Tatai Hódny Kajak-Kenu szakosztályban fogok edzeni, de inkább vállaltam a bejárást

szakosztályvezető) mindent megtesznek a csapat és a versenyzők egyéni sikeréért.

– **Milyen út vezetett az Európai Olimpiai Reménységek Versenyére?**

– Első nagyobb eredményem 14 éves koromban értem el, egyéniben, valamint párosban legjobb barátnőmmel, Oláh Eszterrel Vidék Bajnokok lettünk. Jó eredményeinkért ebben az évben megkaptuk a *Jó tanuló – Jó sportoló* oklevelet az iskolai évfáron. A Vidék Bajnoki Címemet azóta is, minden évben megvédtem 500 m egyéniben. Sajnos, Eszternek orvosi javaslatra abba kellett hagynia az aktív sportot, így párosban nem tudtuk folytatni a sikeres szereplést.

Elsődleges célom volt, hogy bejussak a korosztályos válogatott csapatába. Ennek feltétele a Magyar Bajnokság első helyezése, majd az Európai Olimpiai Reménységek Versenyén dobogós helyezést elérni. Erre tavaly volt először lehetőségem, de verseny előtt 5 nappal lebetegedtem, így akkor egy év munkája elúszott...

Idén aztán kétszeres el-

szántsággal kezdtem el a téli alapozást, valamint a felkészülést. Ennek meg is lett az eredménye: 200-2000 m-es összetett versenyen megszereztem a Magyar Bajnoki Címet. Így az utánpótlás szövetségi kapitánya, Hüttner Csaba megadta a bizalmat és a jogot, hogy 200 m-en én képviseljem Magyarországot az EORV-n, az Európai Olimpiai Reménységek Versenyén Szegeden 2012. szeptember 16-án.

– **Ezen a versenyen láthatjuk a jövő példaképeit, sportolóit?**

– Ezt a versenyt serdülő és ifjúsági korosztályú versenyzőknek rendezik meg minden évben. Kezdetben 4 európai ország, Magyarország, Csehország, Lengyelország és Szlovákia legjobb utánpótlás versenyzői álltak itt rajthoz, de az idei versenyre már a világ minden tájáról érkeztek sportolók. Szegeden rekord számú, 27 országból érkeztek kajakosok és kenusok. Még Kanadából, az Egyesült Államokból, Ausztráliából, Azerbajdzsánból is voltak fiatal sportolók. Az idei verseny szinte felért egy kis utánpótlás olimpiával, hiszen a világ legjobb versenyzői voltak itt.

– **Milyen céllal vágtál neki ennek a küzdelemnek?**

– Céloom a dobogóra jutás volt, mert az első három helyezett lesz válogatott. Ezt sikerült is teljesítenem, csak a tavalyi dán győztes tudott pár centivel

megverni. Az ezüstérem számomra hatalmas siker, és egyben meghívó az ifi válogatottba is. Nagyon boldogtatt az eredmény, de arra nem számítottam, hogy a szűk környezetemen kívül ilyen sokan örülnek a sikereimnek. A meglepetésként rendezett kis ünnepségen Misi bácsi, Jutka néni és a polgármesterasszony is virággal köszönte meg a munkámat. A legnagyobb öröm számomra mégis az volt, hogy szinte minden kajakos társam is valamilyen kis „meglepivel” készült az ünnepségre. Ekkor értettem meg, hogy amikor rajthoz állok, már nem csak magamért teszem!

Szeretném megköszönni mindenkinek, aki segített felkészülni, és részese volt ennek a sikernek. Jutka néni, aki a rossz pillanataimban is el tudott viselni és a szabadidejét feláldozva rótt velem a kilométereket. Kajakos társaimnak – főleg Vincze Balázsnak –, akik nélkül az edzések nagyon nehezek lettek volna. Misi bácsinak, aki nehéz körülmények között is minden elképzelhető feltételt biztosítani tudott a felkészülesemhez. És természetesen szüleimnek, testvéreimnek, akik mindvégig szeretetükkel és türelmükkel támogattak. A következő évben már ifjúsági válogatottként igyekszem kiharcolni az ifi EB-n vagy a VB-n való részvételt, ami nagy siker lenne számomra.

– **Olvasóink nevében is gratulálunk a sikerhez és várjuk a folytatást!**

